

## Arrest

nr. 319 723 van 9 januari 2025  
in de zaak RvV X / XI

Inzake: X

Gekozen woonplaats: ten kantore van advocaat T. FRANSSEN  
Boulevard Piercot 44  
4000 LIÈGE

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

### DE WND. VOORZITTER VAN DE Xide KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, op 7 augustus 2024 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 24 juli 2024.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 5 november 2024, waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 18 december 2024.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken V. SERBRUYNS.

Gehoord de opmerkingen van advocaat T. FRANSSEN, die verschijnt voor de verzoekende partij.

### WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

#### 1. Over de gegevens van de zaak

1.1. Verzoeker, die verklaart van Noord-Macedonische nationaliteit te zijn, komen volgens zijn verklaringen als minderjarige België binnen op 16 oktober 2022 samen met zijn moeder, stiefvader en minderjarige zus. Op 17 oktober 2022 verzoeken verzoekers moeder en stiefvader om internationale bescherming; verzoeken die op basis van artikel 57/1, § 1, van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: de Vreemdelingenwet), ook in verzoekers naam, als vergezellende minderjarige, worden ingediend.

Op 11 april 2023 beslist de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: de commissaris-generaal) tot de kennelijke ongegrondheid van deze verzoeken en wordt internationale bescherming geweigerd. Op 12 januari 2024 wordt het door verzoekers moeder en stiefvader tegen deze beslissingen ingestelde beroep door de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen (hierna: de Raad) verworpen bij arrest nr. X. Hiertegen wordt geen cassatieberoep ingesteld.

1.2. Op 25 januari 2024 dienen verzoekers moeder en stiefvader een tweede verzoek om internationale bescherming in. Deze verzoeken worden andermaal, op basis van artikel 57/1, § 1, van de Vreemdelingenwet, ook in verzoekers naam, als vergezellende minderjarige, ingediend.

Op 27 februari 2024 beslist de commissaris-generaal tot de niet-ontvankelijkheid van deze verzoeken. Tegen deze beslissingen wordt geen beroep aangetekend bij de Raad.

1.3. Op 21 maart 2024 dient verzoeker, net als zijn zus, als begeleide minderjarige een verzoek om internationale bescherming in. Op 24 juli 2024 neemt de commissaris-generaal een beslissing houdende niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige). Dit is de thans bestreden beslissing, die dezelfde dag aan verzoeker aangetekend wordt verzonden, en die luidt als volgt:

“(…)

#### **A. Feitenrelaas**

*Volgens jouw verklaringen ben je een Rom afkomstig uit Bitola (Noord-Macedonië) en heb je de Noord-Macedonische nationaliteit. Je bent geboren op 7 augustus 2006 en bent aldus minderjarig.*

*Je verliet Noord-Macedonië samen met je moeder Z. E. (O.V. X.XXX.XXX), je stiefvader S. S...m... (O.V. X.XXX.XXX) en je zus M. U. (O.V. X.XXX.XXX) in september/oktober 2022. Jouw moeder en stiefvader dienden op 17 oktober 2022 in België een verzoek om internationale bescherming in dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Zij verklaarden daarbij fysiek en verbaal geconfronteerd te zijn geweest door jouw vader, F...y S...i..., die niet akkoord was met hun huwelijk. Jouw vader trachtte jou ook te laten vermoorden. Jouw moeder en je stiefvader lichtten meermaals de Noord-Macedonische autoriteiten in, telkens tevergeefs. Daarnaast accepteerde de familie van S., een etnisch Albanees, zijn huwelijk met jouw moeder niet omwille van haar Rom-etnie. S. werd daarnaast door zijn vader geslagen omdat hij scheidde van zijn eerste echtgenote. S. werd in Noord-Macedonië ten gevolge van zijn etnisch origine ook gediscrimineerd op het vlak van arbeid. Hij maakte deze discriminatie niet kenbaar aan de Noord-Macedonische autoriteiten.*

*Op 11 april 2023 werd het verzoek van jouw moeder en jouw stiefvader door het Commissariaat-Generaal kennelijk ongegrond verklaard. Op 12 januari 2024 bevestigde de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen deze beslissing. Zij gingen hiertegen niet in beroep.*

*Op 25 januari 2024 verzochten jouw moeder en jouw stiefvader een tweede keer om internationale bescherming dat op basis van artikel 57/1, §1 van de wet van 15 december 1980 ook in jouw naam als vergezellende minderjarige werd ingediend. Zij herhaalden in dit tweede verzoek hun eerder opgeworpen asielmotieven. Daarnaast stelde jouw moeder aan een depressie te lijden en tuberculose opgelopen te hebben. Jouw moeder gaf voorts aan dat jij en je zus geïntegreerd zijn in België en dat ze jullie een goed leven wou geven. Ze vreesde ook voor jullie algemene veiligheid in Noord-Macedonië. Jouw stiefvader gaf aan dat hij in België kan en wil werken en voor zijn gezin wil zorgen.*

*Op 27 februari 2024 werd het tweede verzoek van jouw moeder en jouw stiefvader door het Commissariaat-Generaal niet-ontvankelijk verklaard. Zij gingen hiertegen niet in beroep. De beslissing in het kader van dit verzoek is bijgevolg definitief in de zin van artikel 1, §1, 19° van de wet van 15 december 1980.*

*Op 21 maart 2024 diende jij, samen met je zus, in eigen naam een verzoek om internationale bescherming in. Jouw stiefvader verzocht diezelfde dag een derde keer om internationale bescherming. Uit jouw verklaringen afgelegd voor het CGVS blijkt dat je jouw verzoek deels baseert op de vluchtmotieven die door jouw moeder werden aangehaald. Je herhaalt immers de problemen met jouw vader, F...y S...i... Je voegt eraan toe dat je in Noord-Macedonië niet naar school kan gaan door de problemen met jouw vader. Daarnaast stel je dat jouw gezin financiële problemen had. Jouw moeder kon ook niet gaan werken door de problemen met jouw vader. Je geeft voorts aan dat je omwille van jouw etnie gediscrimineerd werd in Noord-Macedonië.*

*Ter staving van jouw verzoek om internationale bescherming leg je de volgende documenten voor: jouw origineel paspoort, een aanbevelingsbrief van jouw school in België en een USB waarop een video staat van een handgemeen tussen een jongeman en een andere man.*

## **B. Motivering**

Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.

Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.

Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.

Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.

Artikel 57/6, §3, 6° van de wet van 15 december 1980 bepaalt dat de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk kan verklaren wanneer de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een afzonderlijk verzoek rechtvaardigen, nadat er voor een verzoek om internationale bescherming, dat overeenkomstig artikel 57/1, 1, eerste lid in zijn naam werd ingediend, een eindbeslissing werd genomen. In het tegengestelde geval neemt de commissaris-generaal een beslissing waarin hij besluit dat het verzoek ontvankelijk is.

Vooreerst dient vastgesteld dat uit de beschikbare informatie blijkt dat je bij de verschillende verzoeken van je mama reeds werd ingeschreven als persoon ten laste en dat de beslissing van het CGVS d.d. 27 februari 2024 in het kader van haar laatste verzoek ook voor jou geldt.

In dit geval blijkt uit jouw verklaringen op het Commissariaat-generaal dat jouw verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die jouw moeder aanhaalt ter staving van haar verschillende verzoeken, waarin werd gesteld dat jouw mama niet aannemelijk heeft gemaakt dat ze geen beroep kan doen op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden, waarvoor de beslissing vanaf nu definitief is. Jij verklaart immers dat je vertrokken bent uit Noord-Macedonië omdat jij en je mama problemen hadden met jouw vader. Hij wou jou doden en je kon door hem niet meer naar school gaan (CGVS, p. 7, 8).

Waar je verder aanhaalt dat dat je omwille van jouw etnie gediscrimineerd werd in Noord-Macedonië (CGVS, p. 9-10) dient vooreerst opgemerkt te worden dat dit zich beperkte tot louter mondelinge verwijten (CGVS, p. 9). Bijgevolg is dit onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.

Aansluitend hierbij kan er gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_noordmacedonie\\_algemene\\_situatie\\_20231205.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie_algemene_situatie_20231205.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) die aantoont dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe

de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling,... van de Roma. Als opvolging van de Decade of Roma Inclusion 2005-2015 en de Strategie voor de Roma 2014-2020 heeft Noord-Macedonië een nieuwe strategie (2022-2030) voor de Roma integratie aangenomen. In oktober 2023 volgde dan de aanneming van concrete actieplannen over antiziganisme, onderwijs, werkgelegenheid, sociale zorg, gezondheidszorg, huisvesting, inburgering en cultuur. Er is ook een adviseur van de premier aangesteld die als Nationaal Roma Contactpunt toezicht houdt op kwesties rond de integratie van de Roma. Daarnaast werd tevens een apart actieplan (2022-2024) voor de bescherming, promotie en realisatie van de mensenrechten van Romavrouwen en -meisjes aangenomen. Ofschoon de implementatie van al deze integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van lokale gezondheidsbemiddelaars (Roma Health Mediators Program). Tevens zijn lokale informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat de Raad van Europa en de EU in 2017 samen het zogenoemde ROMACTEDsteunprogramma hebben opgezet voor Roma, wat ertoe leidde dat in meerdere gemeenten in Noord-Macedonië lokale initiatieven, samenwerkingsverbanden en synergiën op poten zijn gezet ter verbetering van de situatie van de Roma, onder meer met de uitwerking van zogenaamde lokale actieplannen. Er zijn ook meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de preventie van en de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.

Voorts dient er hierbij nogmaals gewezen te worden op de vaststelling dat jouw moeder niet aannemelijk maakte geen beroep te kunnen doen op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden en er aldus uit niets blijkt dat jij en jouw moeder in het geval van dergelijke problemen bij een terugkeer naar Noord-Macedonië geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Noord-Macedonische autoriteiten. Dat je denkt dat dit niet het werk is van de politie (CGVS, p. 10), stemt niet overeen met de beschikbare informatie.

Immers uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_noord-macedonie\\_algemene\\_situatie\\_20231205.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20231205.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt immers dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestrafing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten en vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder voornoemde Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook highlevel corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal

er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Jij en je familie blijven hier in gebreke. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er diverse mogelijkheden zijn tot gratis juridische bijstand die ook gericht zijn op Roma, waardoor de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid wordt gefaciliteerd.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980.

Waar je verder aanhaalt dat jouw gezin financiële problemen had (CGVS, p. 9), dient opgemerkt te worden dat dergelijk motief louter van socio-economische aard is en als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van de Vluchtelingenconventie noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Dat jouw mama niet kan gaan werken door de problemen met jouw vader (CGVS, p. 9), kan gelet op de aanwezige beschermingsmogelijkheden niet gevolgd worden.

Rekening houdend met wat voorafgaat, blijkt dat je geen eigen feiten hebt aangehaald die een afzonderlijk verzoek voor jou rechtvaardigen.

De door jou neergelegde documenten kunnen deze vaststelling niet wijzigen. Jouw identiteit en herkomst staan op zich niet ter discussie. Jouw voortgang op school in België zegt niets over een gegronde vrees voor vervolging of een reëel risico op ernstige bij terugkeer naar Noord-Macedonië. De video (waarvan jij beweert dat dit een aanval van een vriend van jouw vader betreft (CGVS, p. 6), werd reeds overhandigd in het tweede verzoek van jouw moeder. Er werd toen geoordeeld dat deze video geen afbreuk doet aan de voor jullie aanwezige beschermingsmogelijkheden in Noord-Macedonië. Dergelijk beeldmateriaal laat overigens niet toe om te beoordelen hoe of in welke omstandigheden dit gemaakt werd.

## **C. Conclusie**

Op basis van de elementen uit uw dossier, verklaar ik uw verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6° van de Vreemdelingenwet.

*Ik vestig de aandacht van de staatssecretaris voor Migratie- en Asielbeleid op het feit dat u minderjarig bent en dat bijgevolg het Verdrag inzake de rechten van het kind van 20 november 1989, geratificeerd door België, op u moet worden toegepast.  
(...)"*

## **2. Over de gegrondheid van het beroep**

### **2.1. Het verzoekschrift**

2.1.1. In wat zich aandient als een enig middel beroept verzoeker zich op de schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het Europees Verdrag tot Bescherming van de Rechten van de Mens en de Fundamentele Vrijheden, ondertekend te Rome op 4 november 1950 en goedgekeurd bij wet van 13 mei 1955 (hierna: het EVRM), van artikel 4 van het Handvest van de Grondrechten van de Europese Unie (hierna: het Handvest), en van artikel 3 van het Internationaal verdrag inzake de Rechten van het Kind, ondertekend te New York op 20 november 1989 (hierna: het Kinderrechtenverdrag).

Hij werkt dit middel als volgt uit:

*"In het kader van de Belgische wetgeving tot omzetting van de internationale en Europese verplichtingen op het gebied van internationale bescherming (vluchtelingenverdrag en kwalificatierichtlijn) vreest de verzoekster opnieuw vervolgingen en/of ernstige schade in geval van terugkeer naar Noord-Macedonië.*

*Zij verzoekt derhalve op de erkenning van haar vluchtelingenstatus en, subsidiair, de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus.*

*De tekst die volgt is identiek aan het verzoek van de twee broers en zussen.*

*De kinderen zijn radeloos en werkelijk versteend door de angst voor vervolging die hun moeder al heeft opgeroepen en waarvan zij ook het slachtoffer zijn.*

*Helaas heeft het nu geen zin meer om de juridische zaak te betwisten, aangezien de negatieve beslissing van de moeder definitief is geworden voor de kinderen.*

*Het heeft ook geen zin om te argumenteren over de discriminatie van leden van de Roma- gemeenschap in Noord-Macedonië, aangezien de asielautoriteiten op deze grond geen internationale bescherming verlenen aan deze categorie asielzoekers.*

*De moeder van de kinderen was radeloos en haastte zich naar mijn kantoor om mij te vragen dit beroep in te dienen. Ze had ook geen Nederlandstalige advocaat in Luik kunnen vinden om op zo'n korte termijn beroep aan te tekenen tegen haar tweede verzoek.*

*De kinderen zijn in feite het slachtoffer van dezelfde vrees voor vervolging die hun moeder inriep tijdens haar laatste internationale beschermingsprocedure.*

*Anderzijds is dit beroep wel nuttig, want het geeft het gezin extra tijd om te worden opgevangen in het opvangnetwerk van Fedasil, voordat een oplossing op middellange termijn wordt gevonden.*

*Maar bovenal zal dit beroep de kinderen in staat stellen gehoord te worden door Uw Raad, zodat ze in hun eigen woorden kunnen uitdrukken wat ze vrezen over F.'s vader en over de toekomst van het gezin.*

*Toen ik met de grootmoeder van moederskant van de kinderen sprak, die tijdens onze twee ontmoetingen als tolk optrad, realiseerde ik me hoezeer de politie totaal blind kan zijn en kan bijdragen aan zoveel onrechtvaardigheid binnen de Roma-gemeenschap in Noord- Macedonië.*

*Ondanks het feit dat de procedure voor uw raad schriftelijk is, is het in het belang van het kind om zich mondeling te mogen uiten voor een rechter tijdens een hoorzitting van uw raad."*

2.1.2. Op basis van hetgeen voorafgaat, vraagt verzoeker de Raad in hoofddorde om de bestreden beslissing te hervormen en hem te erkennen als vluchteling, subsidiair om de bestreden beslissing te hervormen en hem de subsidiaire beschermingsstatus toe te kennen en in uiterst ondergeschikte orde om de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier naar het commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen (hierna: het commissariaat-generaal) terug te sturen voor bijkomend onderzoek.

## 2.2. Stukken

Verzoeker voegt ter staving van zijn betoog geen bijkomende stukken bij het voorliggende verzoekschrift.

## 2.3. Beoordeling van het beroep

2.3.1. De Raad wijst erop dat hij inzake beslissingen van de commissaris-generaal over volheid van rechtsmacht beschikt. Dit wil zeggen dat het geschil met alle feitelijke en juridische vragen in zijn geheel aanhangig wordt gemaakt bij de Raad, die een onderzoek voert op basis van het rechtsplegingdossier. Als administratieve rechter doet hij in laatste aanleg uitspraak over de grond van het geschil (wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl.St.* Kamer 2005-2006, nr. 2479/001, 95, 96 en 133). Door de devolutieve kracht van het beroep is de Raad niet noodzakelijk gebonden door de motieven waarop de bestreden beslissing is gesteund en de kritiek van verzoeker daarop.

2.3.2. De Raad benadrukt dat de bestreden beslissing werd genomen op basis van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, dat aan de commissaris-generaal de bevoegdheid geeft om een volgend verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk te verklaren indien de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen. Verder doet de Raad in het kader van een beroep tegen een beslissing van de commissaris-generaal geen uitspraak over een terugkeerbeslissing of verwijdering. De aangevoerde schending van de artikelen 48/3, 48/4, 48/5, 48/6 en 48/7 van de Vreemdelingenwet, van artikel 3 van het EVRM en van artikel 4 van het Handvest mist dan ook juridische grondslag.

2.3.3. Waar verzoeker de schending opwerpt van artikel 3 van het Kinderrechtenverdrag, oordeelt de Raad dat het hoger belang van het kind een doorslaggevende overweging vormt tijdens het onderzoek van het verzoek om internationale bescherming van een minderjarige, zoals artikel 57/1, § 4, van de Vreemdelingenwet voorschrijft. Anderzijds mag niet worden vergeten dat het de commissaris-generaal, en ook de Raad, in het kader van het asielcontentieux, enkel toekomt inhoudelijk na te gaan of een



vreemdeling, al dan niet minderjarig, voldoet aan de voorwaarden, bepaald in de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet opdat hem of haar de status van vluchteling of de subsidiaire beschermingsstatus kan worden toegekend. De commissaris-generaal en de Raad zouden hun bevoegdheid te buiten gaan, mochten zij een vreemdeling die niet voldoet aan de voorwaarden van de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet toch als vluchteling erkennen of de subsidiaire beschermingsstatus toekennen. In het kader van een beschermingsverzoek, *quod in casu*, kan de afweging van het belang van de minderjarige vreemdeling dan ook enkel worden beoordeeld binnen de definitie van vluchteling en de voorwaarden voor subsidiaire bescherming. De algemene bepaling dat het belang van het kind de eerste overweging is bij elke beslissing die het kind aangaat, doet geen afbreuk aan de eigenheid van het asielrecht waar de artikelen 48/3 en 48/4 van de Vreemdelingenwet duidelijk omschreven voorwaarden voorzien voor de erkenning als vluchteling dan wel voor de toekenning van de subsidiaire beschermingsstatus (RvS 29 mei 2013, nr. 223.630). Het recht van het kind om in aanmerking te komen voor internationale bescherming (samen met of onafhankelijk van zijn ouders), zoals ook vermeld in artikel 22 van het Kinderrechtenverdrag, vloeit niet voort uit het kind-zijn als dusdanig, maar een kind heeft, net als ieder ander, het recht om in aanmerking te komen als hij of zij voldoet aan de insluitingscriteria.

Uit wat hierna volgt, zal blijken dat verzoeker geen concrete elementen heeft aangevoerd waaruit een dergelijke vrees of een dergelijk risico blijkt. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker ondertussen meerderjarig is geworden.

#### 2.3.4. Over de procedurele noden in de zin van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet

De Raad wijst in deze op de inhoud van artikel 48/9 van de Vreemdelingenwet, waaruit blijkt dat indien verzoekers om internationale bescherming blijf geven van bijzondere procedurele noden, in de zin dat zij als gevolg van hun individuele omstandigheden beperkt zijn in hun mogelijkheden om de rechten te genieten waarop zij aanspraak kunnen maken en om te voldoen aan de verplichtingen die hen worden opgelegd (*Parl. St.*, Kamer, 2016-2017, DOC 54-2548/001, p. 54), zij passende steun kunnen genieten in de loop van de procedure.

In de bestreden beslissing wordt in dit verband op goede gronden het volgende overwogen:

*“Vooreerst moet worden opgemerkt dat het Commissariaat-generaal op grond van het geheel van de gegevens in jouw administratief dossier, van oordeel is dat er in jouw hoofde, als begeleide minderjarige, bijzondere procedurele noden kunnen worden aangenomen.*

*Om hier op passende wijze aan tegemoet te komen, werden er je in het kader van de behandeling van jouw verzoek door het Commissariaat-generaal steunmaatregelen verleend.*

*Meer bepaald werd het persoonlijk onderhoud afgenomen door een gespecialiseerde protection officer, die binnen de diensten van het Commissariaat-generaal een specifieke opleiding volgde om minderjarigen op een professionele en verantwoorde manier te benaderen; heeft het persoonlijk onderhoud plaatsgevonden in het bijzijn van jouw advocaat die in de mogelijkheid verkeerde om opmerkingen te formuleren en stukken neer te leggen; en werd er bij de beoordeling van jouw verklaringen rekening gehouden met jouw jeugdige leeftijd en maturiteit, evenals met de algemene situatie in jouw land van herkomst.*

*Gelet op wat voorafgaat kan in de gegeven omstandigheden redelijkerwijze worden aangenomen dat jouw rechten in het kader van onderhavige procedure gerespecteerd worden evenals dat je kunt voldoen aan je verplichtingen.”*

Verzoeker laat deze overwegingen, die pertinent en draagkrachtig zijn en steun vinden in het administratief dossier, volledig onverlet, zodat ze bij gebrek aan enig dienstig en concreet verweer, onverminderd overeind blijven en door de Raad tot de zijne worden gemaakt. De Raad duidt er thans op dat verzoeker op dit moment reeds achttien jaar oud en dus meerderjarig is. Dit neemt hoe dan ook niet weg dat het commissariaat-generaal dus eerder wel degelijk en voldoende rekening heeft gehouden met zijn minderjarigheid. Verzoeker maakt het tegendeel niet aannemelijk.

2.3.5. Verzoeker dient beroep in tegen de beslissing van de commissaris-generaal van 24 juli 2024, getiteld *“niet-ontvankelijk verzoek (minderjarige)”*, waarbij zijn verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk wordt verklaard in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.



Artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet, in toepassing waarvan de bestreden beslissing werden genomen, bepaalt:

*“De Commissaris-generaal voor de Vluchtelingen en de Staatlozen kan een verzoek om internationale bescherming niet-ontvankelijk verklaren wanneer :*

*(...)*

*6° de minderjarige vreemdeling geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat er eerder namens hem een verzoek om internationale bescherming werd ingediend overeenkomstig artikel 57/1, § 1, eerste lid, waarover een definitieve beslissing werd genomen. In het andere geval neemt de Commissaris-generaal een beslissing waarbij tot de ontvankelijkheid van het verzoek wordt besloten.”*

Luidens artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet wordt *“Een vreemdeling die een verzoek om internationale bescherming indient, (...) vermoed dit verzoek eveneens in te dienen namens de hem vergezellende minderjarige vreemdeling(en) over wie hij het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent (op grond van de wet die van toepassing is overeenkomstig artikel 35 van de wet van 16 juli 2004 houdende het Wetboek van Internationaal Privaatrecht). Dit vermoeden blijft bestaan tot op het moment dat er een definitieve beslissing met betrekking tot het verzoek om internationale bescherming wordt genomen, zelfs indien de hiervoor vermelde minderjarige vreemdeling intussen de meerderjarigheid heeft bereikt.”* De moeder van verzoekster diende zelf twee verzoeken om internationale bescherming in. Het eerste verzoek werd door de commissaris-generaal geweigerd op 11 april 2023, hetgeen bevestigd werd bij arrest nr. 299 980 van de Raad van 12 januari 2024. Het volgende beschermingsverzoek werd door de commissaris-generaal niet-ontvankelijk verklaard op 27 februari 2024. Hiertegen werd geen beroep ingesteld.

De memorie van toelichting bij artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet stelt onder andere:

*“De bepaling in paragraaf 3, 6° laat toe de procedure van de volgende verzoeken eveneens toe te passen op de minderjarige vreemdeling die geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek rechtvaardigen, nadat zijn eerdere verzoek om internationale bescherming namens hem werd ingediend door de persoon die over hem het ouderlijk gezag of de voogdij uitoefent. Het dient benadrukt te worden dat het criterium ruimer is dan alleen geen eigen feiten aanhalen. Het gaat om de afwezigheid van eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.” (Parl.St. Kamer, 2016-2017, nr. 54 2548/001,108).*

Aldus blijkt dat de loutere vaststelling dat een minderjarige verzoeker eigen feiten aanhaalt niet volstaat om het verzoek ontvankelijk te verklaren. Deze eigen feiten moeten bovendien van die aard zijn dat zij een apart verzoek rechtvaardigen.

2.3.6. Na lezing van het administratief dossier stelt de Raad vast dat de commissaris-generaal op goede gronden motiveert dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek om internationale bescherming rechtvaardigen in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, *juncto* artikel 57/1, § 1, eerste lid, van de Vreemdelingenwet.

2.3.7. Vooreerst stelt de Raad, in navolging van de verwerende partij, vast dat uit de verklaringen die verzoeker tijdens zijn persoonlijk onderhoud bij het commissariaat-generaal aflegde ontegensprekelijk blijkt dat hij zijn eigen verzoek om internationale bescherming hoofdzakelijk berust op dezelfde gronden die zijn moeder (en stiefvader) reeds aanhaalde(n) ter staving van haar/hun verzoeken om internationale bescherming (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 6-10). De beoordeling van deze verzoeken – waarin naar voren komt dat de moeder (en stiefvader) van verzoeker niet aannemelijk maakt(en) dat zij geen beroep kon(den) doen op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden, zoals voorzien in artikel 48/5 van de Vreemdelingenwet – is definitief. Dit wordt in het verzoekschrift ook niet ontkend, integendeel zelfs. Aldus, waar hij zich uitsluitend verlaat op dezelfde gronden die zijn moeder (en stiefvader reeds) aanhaalde(n) ter staving van haar/hun beschermingsverzoeken en waarvan de beoordeling reeds definitief is, brengt verzoeker alvast geenszins eigen feiten aan, laat staan eigen feiten die een apart verzoek rechtvaardigen.

In het verzoekschrift stelt de advocaat van verzoeker dat hij zich na een gesprek met de grootmoeder van verzoeker, die optrad als tolk tijdens hun consultaties, realiseerde hoezeer de politie totaal blind kan zijn en kan bijdragen aan zoveel onrechtvaardigheid (binnen de Roma-gemeenschap) in Noord-Macedonië. Te dezen herhaalt de Raad dat reeds is komen vast te staan dat de moeder (en stiefvader) van verzoeker niet aannemelijk heeft (hebben) gemaakt dat zij geen beroep kan (kunnen) doen op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden. Ten overvloede merkt de Raad op dat dergelijke algemene verklaringen van een advocaat die gebaseerd zijn op louter blote beweringen niet opwegen

tegen algemene informatie hieromtrent. Ook in het verzoekschrift haalt verzoeker in dit verband geen eigen feiten aan in de zin van artikel 57/6, § 3, eerste lid, 6°, van de Vreemdelingenwet.

2.3.8. Verder haalt verzoeker tijdens de administratieve procedure van zijn verzoek om internationale bescherming aan dat hij omwille van zijn Roma-etnie gediscrimineerd wordt. In de bestreden beslissing wordt in dit verband als volgt overwogen:

*“[...] dient vooreerst opgemerkt te worden dat dit zich beperkte tot louter mondelinge verwijten (CGVS, p. 9). Bijgevolg is dit onvoldoende zwaarwichtig om gelijkgesteld te kunnen worden met een vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie of met ernstige schade zoals bedoeld in de definitie van subsidiaire bescherming.*

Aansluitend hierbij kan er gewezen worden op de informatie beschikbaar op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_noordmacedonie\\_algemene\\_situatie\\_20231205.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noordmacedonie_algemene_situatie_20231205.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) die aantoont dat heel wat Roma in Noord-Macedonië zich in een moeilijke socio-economische situatie bevinden en op meerdere vlakken discriminatie kunnen ondervinden. Deze situatie is evenwel het gevolg van een samenloop van diverse factoren en kan niet worden herleid tot één enkel gegeven of de loutere etnische origine en vooroordelen die bestaan t.a.v. de Roma (bv. ook de algemene precaire economische toestand in Noord-Macedonië, culturele tradities waardoor meisjes niet naar school worden gestuurd of Roma-kinderen al vroeg van school worden gehaald, ... spelen evenzeer een rol). De Noord-Macedonische overheid laat zich evenwel niet in met een actief repressiebeleid ten aanzien van minderheden, waaronder Roma, en haar beleid is gericht op de integratie van minderheden en niet op discriminatie of vervolging. Er dient benadrukt te worden dat de integratie van Roma onder meer in het onderwijs en op de arbeidsmarkt en de verbetering van hun levensomstandigheden niet van de ene op de andere dag gerealiseerd kunnen worden, doch een werk van lange adem betreffen. Er kan in dit verband evenwel niet voorbijgegaan worden aan het feit dat hiertoe de afgelopen jaren in Noord-Macedonië diverse stappen werden ondernomen. Algemeen genomen is in Noord-Macedonië het kader voor de bescherming van de rechten van minderheden aanwezig en worden de rechten van de minderheden ook gerespecteerd. De Noord-Macedonische overheid beperkt zich niet tot het louter tot stand brengen van de nodige (antidiscriminatie)wetgeving, maar formuleert tevens concrete plannen ter verbetering van de moeilijke sociaal-economische positie en discriminatie inzake gezondheidszorg, onderwijs, tewerkstelling, ... van de Roma. Als opvolging van de Decade of Roma Inclusion 2005-2015 en de Strategie voor de Roma 2014-2020 heeft Noord-Macedonië een nieuwe strategie (2022-2030) voor de Roma integratie aangenomen. In oktober 2023 volgde dan de aanneming van concrete actieplannen over antiziganisme, onderwijs, werkgelegenheid, sociale zorg, gezondheidszorg, huisvesting, inburgering en cultuur. Er is ook een adviseur van de premier aangesteld die als Nationaal Roma Contactpunt toezicht houdt op kwesties rond de integratie van de Roma. Daarnaast werd tevens een apart actieplan (2022-2024) voor de bescherming, promotie en realisatie van de mensenrechten van Romavrouwen en -meisjes aangenomen. Ofschoon de implementatie van al deze integratiemaatregelen nog voor verbetering vatbaar is, werd toch reeds vooruitgang geboekt o.a. inzake de toegang tot het onderwijs en de gezondheidszorg, dit laatste dankzij de inzet van lokale gezondheidsbemiddelaars (Roma Health Mediators Program). Tevens zijn lokale informatiecentra voor Roma aanwezig, die Roma begeleiden bij het verkrijgen van officiële documenten, onderwijs, gezondheidszorg en sociale zekerheid. In dit verband kan nog gewezen worden op het feit dat de Raad van Europa en de EU in 2017 samen het zogenoemde ROMACTEDsteunprogramma hebben opgezet voor Roma, wat ertoe leidde dat in meerdere gemeenten in Noord-Macedonië lokale initiatieven, samenwerkingsverbanden en synergiën op poten zijn gezet ter verbetering van de situatie van de Roma, onder meer met de uitwerking van zogenaamde lokale actieplannen. Er zijn ook meerdere ngo's actief die de rechten en integratie van Roma verdedigen. Op 7 oktober 2019 heeft Noord-Macedonië, als laatste land van het voormalige Joegoslavië, het VN-Verdrag tot Beperking der Staatloosheid geratificeerd. Staatloosheid treft in Noord-Macedonië in hoofdzaak de Roma. Deze ratificatie wordt derhalve gezien als een belangrijke stap voorwaarts naar de verdere integratie van de Roma als minderheidsgroep.

Er kan hieruit geconcludeerd worden dat mogelijke gevallen van discriminatie binnen de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als een vervolging in de zin van de Conventie van Genève. Om te oordelen of discriminatoire maatregelen op zich een vervolging in de zin van de Conventie betekenen, dienen immers alle omstandigheden in overweging te worden genomen. Het ontzeggen van bepaalde rechten en een discriminerende bejegening houden op zich geen vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin in. Om tot de erkenning van de status van vluchteling te leiden moeten het ontzeggen van rechten en de discriminatie van die aard zijn dat zij aanleiding geven tot een toestand die

gelijkgeschakeld kan worden met een vrees in vluchtelingenrechtelijke zin. Zulks houdt in dat de gevreesde problemen dermate systematisch en ingrijpend zijn dat fundamentele mensenrechten worden aangetast waardoor het leven in het land van herkomst ondraaglijk wordt. Eventuele problemen van discriminatie in Noord-Macedonië hebben echter niet die aard, intensiteit en draagwijdte om als vervolging te worden beschouwd, tenzij eventueel in bijzondere, zeer uitzonderlijke omstandigheden, waarvan kan aangenomen worden dat er over bericht wordt en/of dat deze gedocumenteerd kunnen worden. Bovendien kan geenszins zonder meer afgeleid worden dat de Noord-Macedonische autoriteiten niet bij machte of onwillig zijn om in deze problematiek op te treden en bescherming te bieden. Hierbij kan worden gewezen op het bestaan van de Commissie voor de preventie van en de bescherming tegen discriminatie, die samen met de rechtbanken instaat voor de toepassing van de antidiscriminatiewetgeving. Daartoe kan deze commissie klachten van individuen in ontvangst nemen en acties ondernemen bij de betrokken instellingen. Informatie maakt duidelijk dat voornoemde Commissie reeds klachten ingediend door Roma ontving. Slachtoffers van discriminatie kunnen zich ook wenden tot de instelling van de Ombudsman, die eveneens reeds klachten van Roma behandelde.

Gezien dit alles kan niet gesteld worden dat het loutere feit Roma te zijn in Noord-Macedonië op zich voldoende is om te besluiten tot de erkenning van de status van vluchteling in toepassing van artikel 1 A (2) van de Conventie van Genève. Om dezelfde redenen is er ook geen sprake van een reëel risico op het lijden van ernstige schade in de zin van artikel 48/4, §2 van de Vreemdelingenwet.”

Waar verzoeker in het verzoekschrift stelt dat het geen zin heeft om in te gaan op de discriminatie van Roma in Noord-Macedonië aangezien de Belgische autoriteiten geen internationale bescherming toekennen op deze basis, onderstreept de Raad dat – gelet op voorgaande pertinente overwegingen van de bestreden beslissing – blijkt dat gevallen van discriminatie van Roma in de Noord-Macedonische context in het algemeen niet beschouwd kunnen worden als vervolging (of ernstige schade), tenzij in bijzondere en uitzonderlijke omstandigheden. Verzoeker maakt niet *in concreto* aannemelijk dat hiervan in zijn geval sprake is. Wat betreft het gestelde in het verzoekschrift dat de advocaat van verzoeker zich na een gesprek met de grootmoeder van verzoeker realiseerde hoezeer de politie totaal blind kan zijn en kan bijdragen aan zoveel onrechtvaardigheid (binnen de Roma-gemeenschap) in Noord-Macedonië, herhaalt de Raad dat dergelijke algemene verklaringen van een advocaat die gebaseerd zijn op louter blote beweringen niet opwegen tegen algemene informatie hieromtrent.

2.3.9. Tevens oordeelt de commissaris-generaal in de bestreden beslissing op goede gronden het volgende:

“Voorts dient er hierbij nogmaals gewezen te worden op de vaststelling dat jouw moeder niet aannemelijk maakte geen beroep te kunnen doen op de in Noord-Macedonië beschikbare beschermingsmogelijkheden en er aldus uit niets blijkt dat jij en jouw moeder in het geval van dergelijke problemen bij een terugkeer naar Noord-Macedonië geen beroep zouden kunnen doen op de hulp van en bescherming door de Noord-Macedonische autoriteiten. Dat je denkt dat dit niet het werk is van de politie (CGVS, p. 10), stemt niet overeen met de beschikbare informatie.

Immers uit de informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal (zie de **COI Focus: Noord-Macedonië Algemene Situatie van 5 december 2023**, beschikbaar op [https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi\\_focus\\_noord-macedonie\\_algemene\\_situatie\\_20231205.pdf](https://www.cgvs.be/sites/default/files/rapporten/coi_focus_noord-macedonie_algemene_situatie_20231205.pdf) of <https://www.cgvs.be/nl>) blijkt immers dat in Noord-Macedonië maatregelen werden/worden genomen om de politionele en gerechtelijke autoriteiten te professionaliseren en hun doeltreffendheid te verhogen. Niettegenstaande hervormingen nog steeds nodig zijn, o.a. om corruptie verder aan te pakken en de georganiseerde misdaad te bestrijden, blijkt uit informatie dat de politionele en gerechtelijke autoriteiten wettelijke mechanismen voor de detectie, vervolging en bestraffing van daden van vervolging garanderen. Hoewel binnen de Noord-Macedonische ordediensten nog steeds een aantal (belangrijke) hervormingen noodzakelijk blijven, is er veel politieke wil, wat zich uit in concrete verbeteringsstrategieën, om de werking van de politie te verbeteren en het vertrouwen van de burger in de politie te doen groeien. De informatie aanwezig op het Commissariaat-generaal maakt voorts duidelijk dat Noord-Macedonië over een volledig uitgebouwd rechtssysteem beschikt dat ingrijpend werd hervormd in lijn met de normen van de Europese Unie en dat de bescherming van een aantal fundamentele basisrechten garandeert. Ofschoon verbetering inzake de onafhankelijkheid en onpartijdigheid van de Noord-Macedonische justitie zich nog steeds opdringt, is de efficiëntie en de transparantie van de rechtspleging en de procedures voor de benoeming, promotie, discipline en ontslag van rechters verbeterd. De autonomie en onafhankelijkheid van het gerecht, ondersteund door een autonome Raad van Justitie, zijn verankerd in de grondwet. De rechten van de verdediging zoals het

vermoeden van onschuld, de informatieplicht, het recht op een eerlijk en openbaar proces, het recht op een advocaat, het recht om te getuigen en het recht om in beroep te gaan worden tevens wettelijk verankerd. Hierbij dient aangestipt te worden dat de bescherming die de nationale overheid biedt daadwerkelijk moet zijn. Zij hoeft echter niet absoluut te zijn en bescherming te bieden tegen elk feit begaan door derden. De autoriteiten hebben de plicht om burgers te beschermen, maar deze plicht houdt geenszins een resultaatsverbintenis in. Naast de wettelijke voorzieningen binnen de gewone rechtsgang kunnen burgers zich met het oog op verweer tegen schendingen van rechten en vrijheden ook wenden tot een aantal andere instellingen, waaronder voornoemde Raad van Justitie en de instelling van de Ombudsman. Tevens blijkt uit de informatie van het Commissariaat-generaal dat in het geval de Noord-Macedonische politie haar werk in particuliere gevallen niet naar behoren zou uitvoeren, er mogelijkheden zijn die openstaan voor elke burger om eventueel machtsmisbruik door en/of een slecht functioneren van de politie aan te klagen. Klachten kunnen worden ingediend o.a. bij het intern controleorgaan van het Ministerie van Binnenlandse Zaken (Department for Internal Control, Criminal Investigation and Professional Standards – DICCIPS), bij de Ombudsman en bij het parket. In 2019 werd bijkomend een extern controlemechanisme op de politie (External Oversight Mechanism, EOM) opgericht. Daarnaast staan de politiediensten tevens onder toezicht van het parlement. Wangedrag van politieagenten wordt niet zonder meer gedoogd en kan leiden tot sanctionerende maatregelen en/of gerechtelijke vervolging. Volledigheidshalve kan worden toegevoegd dat voorzieningen inzake kosteloze rechtsbijstand in Noord-Macedonië aanwezig zijn. Dit vormt een belangrijk instrument om gelijke toegang tot justitie te verzekeren voor alle burgers die zich dit niet kunnen permitteren. In bewustmakingscampagnes over dit thema wordt de focus gelegd op kwetsbare groepen. Er zijn ook tal van ngo's actief waartoe burgers zich kunnen richten voor juridisch advies en informatie. Informatie stelt ook nog dat, ofschoon ook hier nog verdere hervormingen aangewezen zijn, Noord-Macedonië diverse maatregelen treft om corruptie binnen de verschillende overheden te bestrijden. Zo is er een anti-corruptiebeleidsdocument (State Program for Prevention and Repression of Corruption and Prevention and Reduction of Conflict of Interest) en zijn er diverse anticorruptieprogramma's met bijbehorende actieplannen ter preventie en bestrijding van corruptie, waarvan de uitwerking en implementatie wordt opgevolgd door de autonome en onafhankelijke State Commission for the Prevention of Corruption (SCPC). Meerdere anticorruptie-instanties zijn actief in het onderzoeken van en gerechtelijk bestrijden van corruptie, zo ook highlevel corruptiezaken. De Noord-Macedonische overheid wordt bij al het voorgaande bijgestaan door de "OSCE (Organization for Security and Co-operation in Europe) Mission to Skopje". Onder impuls van de OSCE wordt een verhoogde aandacht besteed aan politiehervorming, de strijd tegen de georganiseerde misdaad, de zogenaamde community policing, e.d.m.

Specifiek voor de Roma-minderheid ontkent het Commissariaat-generaal niet dat in Noord-Macedonië racistisch geweld gericht tegen de Roma gemeenschap plaatsvindt, dat ook verbaal en fysiek politiegeweld tegen Roma voorkomt, en dat zaken die gemeld worden bij de bevoegde autoriteiten niet steeds de nodige opvolging kennen waardoor daders ongestraft blijven. Echter dient erop gewezen te worden dat dergelijke informatie op zich niet volstaat om aan te tonen dat u persoonlijk in uw land van herkomst hoegenaamd geen afdoende bescherming zou kunnen krijgen. Het volstaat immers niet om op algemene wijze te verwijzen naar dergelijke informatie; een vrees voor vervolging of een risico op ernstige schade dient steeds in concreto te worden aangetoond. In dit verband wijst het Commissariaat-generaal er op dat internationale bescherming slechts kan worden verleend indien blijkt dat de verzoeker om internationale bescherming geen enkele aanspraak kan maken op nationale bescherming. Van een verzoeker om internationale bescherming mag worden verwacht dat hij of zij eerst alle realistische mogelijkheden uitput om bescherming te verkrijgen in eigen land. Jij en je familie blijven hier in gebreke. Informatie over de Roma in Noord-Macedonië maakt voorts duidelijk dat politiegeweld kan worden aangeklaagd, ook door Roma slachtoffers, dat organisaties als het European Roma Rights Centre bijstand kunnen bieden bij het indienen van een klacht en het aanhangig maken van een rechtszaak, alsook bij het ondernemen van stappen tot bij het Europees Hof voor de Rechten van de Mens indien de Noord-Macedonische autoriteiten in gebreke zouden blijven en klachten niet afdoende zouden onderzoeken. Inzake de toegang tot het rechtssysteem kan nog worden aangestipt dat er diverse mogelijkheden zijn tot gratis juridische bijstand die ook gericht zijn op Roma, waardoor de toegang tot het gerechtelijk systeem voor deze minderheid wordt gefaciliteerd.

Gelet op voorgaande meen ik dat er gesteld kan worden dat in geval van eventuele (veiligheids)problemen de in Noord-Macedonië opererende autoriteiten voldoende bescherming bieden en maatregelen nemen in de zin van artikel 48/5 van de Belgische Vreemdelingenwet d.d. 15 december 1980."

In deze herhaalt de Raad andermaal dat het gestelde in het verzoekschrift, dat de advocaat van verzoeker zich na een gesprek met de grootmoeder van verzoeker realiseerde hoezeer de politie totaal blind kan

zijn en kan bijdragen aan zoveel onrechtvaardigheid (binnen de Roma-gemeenschap) in Noord-Macedonië, neerkomt op algemene verklaringen van een advocaat die gebaseerd zijn op louter blote beweringen, die niet kunnen opwegen tegen algemene informatie hieromtrent.

2.3.10. Voorts haalde verzoeker tijdens de administratieve procedure van zijn verzoek om internationale bescherming nog aan dat zijn gezin financiële problemen had (administratief dossier, notities persoonlijk onderhoud, p. 9). In deze merkt de Raad op dat dergelijk motief louter van socio-economische aard is en als dusdanig niet ressorteert onder het toepassingsgebied van het Internationaal Verdrag betreffende de status van vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951 en goedgekeurd bij wet van 26 juni 1953 noch onder de definitie van subsidiaire bescherming. Dat zijn moeder niet kan gaan werken door de problemen met zijn vader (*ibid.*, p. 9), kan, gelet op de aanwezige beschermingsmogelijkheden, niet gevolgd worden.

2.3.11. Daarnaast betoogt verzoeker in het verzoekschrift dat hij beroep indiende tegen de bestreden beslissing omdat dit zijn gezin extra tijd geeft om te worden opgevangen in het opvangnetwerk van Fedasil voordat zij een oplossing op middellange termijn kunnen vinden en omdat dit hem in staat stelt om gehoord te worden voor de Raad, hetgeen – ondanks dat de procedure voor de Raad schriftelijk is – in het belang is van het kind. Tevens stelt verzoeker dat hij, omwille van de korte termijn die hij had om beroep aan te tekenen tegen de bestreden beslissing, geen Nederlandstalige advocaat kon vinden in Luik.

Waar verzoeker in het onderhavige verzoekschrift verzoekt om door de Raad te worden gehoord, dient te worden opgemerkt dat de procedure voor de Raad overeenkomstig artikel 39/60, eerste lid van de Vreemdelingenwet schriftelijk verloopt. Overeenkomstig het tweede lid van voormeld artikel mogen verzoeker en zijn advocaat bovendien hun opmerkingen ter terechtzitting mondeling voordragen. Geen andere middelen mogen daarbij worden aangevoerd dan die welke in het verzoekschrift uiteengezet zijn. Verzoeker preciseert geheel niet waarom en waarover hij dan wel zou wensen te worden gehoord, maar had gelet op voormeld wetsartikel middels het onderhavige verzoekschrift de nodige verduidelijkingen wel kunnen en moeten doen. Bovendien merkt de Raad op dat verzoeker zich ter terechtzitting liet vertegenwoordigen door zijn advocaat zonder zelf te verschijnen, waardoor hij zijn kans om ter terechtzitting alsnog over het één of het ander nog mondelinge opmerkingen te formuleren zelf onbenut liet.

Verder stelt de Raad vast dat het gestelde in het verzoekschrift inzake de opvangsituatie van verzoekers gezin duidt op een aanwijzing van misbruik van de procedure en dat dit net als het feit dat hij geen Nederlandstalige advocaat kon vinden in Luik gelet op de korte beroepsprocedure overwegingen zijn die geen afbreuk kunnen doen aan de pertinente overwegingen van de bestreden beslissing en vreemd zijn aan verzoekers nood aan internationale bescherming. In zoverre verzoeker met dit betoog kritiek uit op de duur van de beroepstermijn, beroept hij zich op wets- en/of beleidskritiek, waarover de Raad zich niet uit te laten heeft. Te dezen merkt de Raad verder nog op dat verzoeker zelf de verantwoordelijkheid draagt voor de organisatie van zijn verdediging.

2.3.12. Tot slot voert verzoeker in het voorliggende verzoekschrift geen concreet verweer tegen de motieven van de bestreden beslissing met betrekking tot de door hem in de loop van de administratieve procedure neergelegde documenten zodat de Raad om dezelfde redenen als de commissaris-generaal deze stukken niet in aanmerking neemt als bewijs van de door hem voorgehouden nood aan internationale bescherming.

2.3.13. Gelet op het geheel van wat voorafgaat besluit de Raad dat verzoeker geen eigen feiten aanhaalt die een apart verzoek voor hem rechtvaardigen. Derhalve heeft de commissaris-generaal met recht besloten tot de niet-ontvankelijkheid van het verzoek om internationale bescherming van verzoeker en dient het beroep te worden verworpen.

2.3.14. Waar verzoeker in uiterst ondergeschikte orde vraagt om de bestreden beslissing te vernietigen, wijst de Raad erop dat hij slechts de bevoegdheid heeft om de beslissing van de commissaris-generaal houdende niet-ontvankelijk verzoek te vernietigen om redenen, vermeld in artikel 39/2, § 1, tweede lid, 2°, van de Vreemdelingenwet. Zoals blijkt uit wat voorafgaat, toont verzoeker echter niet aan dat er een substantiële onregelmatigheid kleeft aan de bestreden beslissing die door de Raad niet kan worden hersteld, noch toont hij aan dat er essentiële elementen ontbreken die inhouden dat de Raad niet kan komen tot een bevestiging of een hervorming in de voorliggende zaak zonder aanvullende onderzoeksmaatregelen hiertoe te moeten bevelen. Het verzoek tot vernietiging kan bijgevolg niet worden ingewilligd.

**OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:**

**Enig artikel**

Het beroep wordt verworpen.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op negen januari tweeduizend vijftientig door:

V. SERBRUYNS,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

K. VERKIMPEN,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

K. VERKIMPEN

V. SERBRUYNS